

til Valg, er blevet mindre for det, tværtimod have Vælgerne sikkert tydelig viist, at de Valgdag for Valgdag ere blevne flere og flere, og den sidste Valgdag slet, naaget det var midt om Vinteren. Og hvorfor? Fordi de fleste deres Frihed og komme til at elske den mere, end de komme til at bringe personlige Offre for den. Den Dag er en Festsdag og næsten mere for dem, der bo 3 Mile borte, end for dem, der bo 2 Mile borte, og næsten mere for dem, der bo 2 Mile borte, end for dem, der bo lige ved Døren. Det skulde dog være mærkeligt, om de ærede Medlemmer ikke have oplevet det Samme, som jeg, og have hørt den Forfklaring: Lad Regjeringen vove hver tredje Maaned, 5—6 Gange om Aaret, at opløse, de 5—6 Dage undvære vi nok for at værges vor Frihed ved at møde paa Pletten. Erfaringen har viist, at de have mødt. Men hvorfor ogsaa dette? Det er fordi de ville en Valghandling i Skikkelse af den nuværende, hvori de have fundet Bestyrelse og ere mødte i den Forvisning, at de have en fælles Sag at værne om. En offentlig Forhandling paa Valgdagen med Spørgsmaal og Krydsvar koster et Lys paa Mangt og Meget, som i forskjellige Egne af Valgkredsen ikke faae eller maaste faae det i en høit mangelfuld Meddelelse af dem, der kunne reise om i ethvert Sogn eller Somme dertil og Andre dertil. Det er ikke saa samlende, saa koncentrerende og saa løftende, som naar de ere stævneede til at høre Proceduren og selv deltage i den, og naar Dommen skal fældes, fælde Dommen mellem Personerne og Principet. Isdet jeg erklærer mig for Principet hemmelig Afstemning gennemført saa klart, tydeligt og simpelt som muligt, men uden Omsvøb, vil jeg bede dem: Not saa lidt som muligt ved vor gamle, politiske Inddeling og vore Former iøvrigt; thi jeg vil sige: Endnu kan De ikke se den politiske Betydning af Indførelsen af hemmelig Afstemning, de kunne ikke paasta, at det kan være denne eller hin eller noget som helst Parti til Gavn. Det er efter min Mening en ren Retfærdighedshandling imod de Undertrykte, de Smaatfillede i Samfundet, men hvor det er unødvendigt at røre ved den gamle, prøvede Valgbygning, vil jeg advare Dem imod at røkke derved ved denne Leilighed. Naar det ikke er absolut nødvendigt for Indførelsen af Principet, skal De ikke tage fat paa det, det er min Mening om Sagen. — Nu siger den ærede Minister, at hvis vi vilde følge det ærede Medlem i det første Skridt paa den Glidbane, han vil have os ind paa — undskyld at jeg bruger dette Udtryk, det er ikke uparlamentarisk —

saa vil han se, at deri ligger et Udtryk for, at vi ønske hemmelig Afstemning. Hvad er det for et Sprog, Ministeren der udtaler? Han mener, at vi i Virkeligheden ikke kunde ønske at faae hemmelig Afstemning, uden at vi høie vore Duffer og Forestillinger og vore Begreber om denne Sag ind under, hvad Ministeren vil. Ja, det er fuldstændig i Flugt med den hele Tankegang herinde: „Vi alene vide.“ Man lytter stundom til, hvad man siger, men kun for saavidt vi høie vore Forestillinger og Duffer ind under, hvad Ministeren vil, viser det, at vi virkelig ville Noget, fordi det Bestaaende i vor Forsatning er et Ministerium, det er ikke Kongemagten og Folkemagten igjennem Repræsentationen, men det er Kongens Ministre. Det have de Herrer selv erkjendt, at det Bestaaende rører man ikke ved. Det kan gjerne være, at der ikke er nogen Udsigt til at faae dette saa lidt som andre Ting igjennem under det nuværende Ministerium, men man skal ikke af bare Tilbøielighed til at faae noget Nyt gaa til noget Slet for at føie det nuværende Ministerium og faae det gennemført under det. Selv om Noget af Ubestindighed har lovet, at den ny saglige Forhandlings Tid skulde bringe Guld og grønne Skove for den danske Befolkning, naar man blot vilde forhandle med Ministeriet, saa maa de hellere efter dyrefkjøbt Erfaring tage disse Ord tilbage igjen end gaa ind paa en saglig Forhandling, der ødelægger Principet for at føie Ministeriet. Hvad vil Ministeriet forøvrigt? Listerafstemning? Den ærede Minister er Boulangist, han vil vistnok lige som Boulangier Listerafstemningen; ganske vist tilføier han, hvad Generalen næppe vilde, Forholdstalsvalg. Jeg er overbevist om, at Hjertet hopper i Rivet paa det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) ved at høre Ministeren udtale sig akkurat, som om det var stabt i det ærede Medlems Hjerne: Listerafstemning, amtsvis med Forholdstalsvalg. Jeg kan ikke anbefale dette System. Jeg kan ikke se rettere, end at de saa igjen tage med den ene Haand, hvad de have givet med den anden. Derom skal jeg imidlertid ikke nærmere udtale mig, det ligger ikke i Forslagene, men da den ærede Minister stillede i Udsigt som Betingelse for at han gennem det ærede Medlem for Rallundborg (M. Sørensen) kunde naae os, vil jeg blot benytte Leiligheden til at sige, at jeg agter hverken at gaa til Listerafstemning eller til Forholdstalsvalg og heller ikke til Afstemning i Kommunerne. Jeg vil gjentage, hvad jeg her har sagt, at jeg vil stemme med det ærede Flertals Ord fører for hans nuværende Forslag, Principet